

Konačno Sindikat!

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3, tel: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e – mail : sindiso@sbb.rs , nsprv.zr@mts.rs , nsprv@mts.rs

Председнику Републике Србије,

н/р Александру Вучићу

Председнику Владе Србије

н/р Ани Брнабић

Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања

н/р министру Зорану Ђорђевићу

Министарству државне управе и локалне самоуправе

н/р министру Бранку Ружићу

Министарству без портфеља задуженом за демографску и социјалну политику

н/р министру проф. др Славици Ђукић Дејановић

Министарству просвете, науке и технолошког развоја

н/р министру Младену Шарчевићу

Поштовани,

Прошло је превише времена од када се са највишег места говорило о највећем проблему са којим се Србија суочава. Наравно, реч је о „белој кути“ која хара нашом друштвом већ годинама. Са тог становишта, поздрављамо иступ господина Александра Вучића. Ипак, морамо да укажемо на неколико, по нама, битних места која нису поменута, а за која сматрамо да морају бити део демографске политике.

Финансијска помоћ материнству јесте добра мера, али, сама по себи никако није довољна! На тај начин, на проширење породице, већином ће се одлучити породице у озбиљним финансијским проблемима. Већини њих, тај новац неће користити у циљу подршке деци, већ ће послужити елементарном преживљавању. Да не буде грешке, још једном повлачимо да је и то веома важно. Са друге стране, **у Србији већ пету годину важи забрана запошљавања у јавном сектору!** Не желимо овим путем да споримо да је у првој години то имало смисла, али данас, толико година после, то представља озбиљан проблем. Овим дописом поново желимо да Вам укажемо на то какве последице та забрана оставља у систему образовања, и зашто је ово питање важно у моменту када констатујемо катастрофалну демографску ситуацију.

Од око 100 хиљада запослених у основним и средњим школама, између 15 и 20 процената ради на одређено време. Та места су систематизована, дакле, ти часови постоје и неко их мора држати. Можда у неком делу Србије постоје особе са непуну нормом у неком предмету али је немогуће да они ту исту норму (процент ангажовања) допуне на другом крају Србије. Другим речима, од тих 15 до 20 хиљада људи огромна већина може бити замењена само другим лицима изван система. Такође, огромна већина тих лица јесу стручна за посао који обављају. Од свих запослених на одређено у основним и средњим школама готово 70% , односно 10 до 15 хиљада, чине жене. **Ако знамо да је за стручност и рад у просвети потребна висока стручна спрема и**

завршене мастер студије, а знамо да забрана траје већ пету годину, потпуно је јасно да је већина наших колегиница на одређено време тренутно у четвртој деценији живота! Верујемо да већ знате, билошки сат не познаје законе које људи праве, за њега важе другачија правила. Те колегинице данас, иако понављамо раде на систематизованим а не измишљеним радним местима, немају могућност заснивања радног односа на неодређено време. Као запослене на одређено, не могу планирати породицу, не могу узимати кредите (или их добијају по знатно неповољнијим условима) и тако решавају основне животне проблеме. Не могу апсолутно ништа! **Наше питање гласи, зашто су најобразованије особе у Србији, потенцијалне мајке, дискриминисане и доведене у ову безизлазну ситуацију? Када ће то престати?** На овај број запослених у основним и средњим школама треба додати још већи број запослених на одређено време у предшколским установама, здравству, култури... те свакако говоримо од више десетина хиљада потенцијалних мајки којима се то право онемогућава.

Ако држава заиста жели да води рачуна, ако је заиста забрињава демографска слика, онда власт у држави СРБИЈИ **МОРА укинутину забрану запошљавања у јавном сектору!** На систематизована радна места **МОРАЈУ** бити примљене стручне особе на неодређено време. У попуњавању истих **МОРА** се водити рачуна о онима који су ту већ годинама, и **МОРА** им се обезбедити предност у запошљавању. Забрана запошљавања, када је реч о просвети, здравству, култури... **НЕ ДОНОСИ НИКАКВЕ ЕКОНОМСКЕ УШТЕДЕ ЗА БУЏЕТ!** Сви запослени су плаћени по оствареном раду, за све запослене на одређено време плаћају се порези и доприноси као и за лица на неодређено. Једино им се, као најобразованијем делу друштва, ускраћује право на све оно што као особе на неодређено могу да користе! То мора да престане!

Такође, указујући на још једну чињеницу коју је и председник истакао у обраћању, желимо да Вам сугеришемо, да у писању закона, уредби, правилника... посебну пажњу **МОРАТЕ** обратити на погранична и рурална подручја. Ако тамо остану иста правила за рад јавних установа (нпр. број ученика у одељењу, услови за формирање продужених боравака...) ситуација се неће променити. И даље ће се та подручја празнити, а становништво ће мигрирати у градске средине, или још горе, одлазиће из Србије. Већина Вас је и у претходном периоду, са наше стране, била упозната и упозорена на штетност неких законских решења, али нико није реаговао. Надамо се да је коначно дошло време да се озбиљно, а не само речима, позабавимо овим проблемом. Ми, као организација која функционише у области образовања, али и као део организације која функционише у области јавних служби (**Независни синдикат јавних служби Србије**) стојимо Вам на располагању да својим знањем и искуством помогнемо у решавању овог, по нама, највећег проблема са којим се ова држава сада суочава! Ако то не урадимо данас сутра ће већ бити касно!

У Новом Саду
19. март 2018. године

Председник НСПРВ
Ранко Хрњаз